

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 14 0 В 005211 22 Гж 2
Бања Лука, 28.10.2022. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Тање Бундало, као чланова вијећа, у ванпарничном предмету предлагача М.А., USA кога заступа Б.Ј., адвокат из И.С., против противника предлагача К.А. из З., РХ, ради признања стране судске одлуке, одлучујући о жалби предлагача против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 В 005211 22 В 2 од 23.8.2022. године, на сједници одржаној 28.10.2022. године донио је

РЈЕШЕЊЕ

Поводом жалбе предлагача, а по приговору противника предлагача о мјесној ненадлежности поступајућег суда за поступање по приједлогу, рјешење Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 В 005211 22 В 2 од 23.8.2022. године се укида и приједлог предлагача за признање *naredbe Okružnog suda Okruga M., Savezna država S.K., USA, br. 11-CVD-16940 (PBM)* од 19.4.2012. године, одбацује.

Захтјев предлагача за накнаду трошкова састава жалбе се одбија.

Обавезује се предлагач да противнику предлагача накнади трошкове састава одговора на жалбу у износу од 300,00 КМ у року од 15 дана, а преко овог износа захтјев се одбија.

Образложење

Првостепеним рјешењем Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 В 005211 22 В 2 од 23.8.2022. године, није призната *naredba Okružnog suda Okruga M., Savezna država S.K., USA, br. 11-CVD-16940 (PBM)* од 19.4.2012. године и обавезан је предлагач да противнику предлагача накнади трошкове ванпарничног поступка, у износу од 842,40 КМ.

Том наредбом, између осталог – наређено је, пресуђено и одлучено: „Оцу је додијељена трајна искључива и законска и физичка брига, старатељство и старање над малољетним дјететом и та додјела старатељства је у најбољем интересу малољетног дјетета и унаприједиће његово благостање (тачка 1.); Отац ће имати тренутно физичко и правно старатељство над малољетним дјететом (тачка 2); Мајка одмах враћа малољетно дијете у С., S.K. (тачка 3).

Предлагач побија првостепено рјешење због погрешне примјене Закона о рјешавању сукоба закона са прописима других земаља у одређеним односима („Службени лист СФРЈ“ број 43/82 и 72/82, даље: ЗРСЗ) и предлаже да се побијано

рјешење преиначи и приједлог усвоји, уз накнаду трошкова састава жалбе у износу од 450,00 КМ.

Противник предлагача у одговору на жалбу предлагаје да се жалба предлагача одбије и првостепено рјешење потврди и да се предлагач обавезе на накнаду трошкова састава одговора на жалбу у износу од 1.053,00 КМ.

Одлучено је као у изреци из слиједећих разлога.

Према одредби члана 19. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 до 61/13, даље: ЗПП), који се сагласно одредби члана 2. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 39/09 и 91/16, даље: ЗВП), сходно примјењује у овом ванпарничном поступку, суд се може поводом приговора туженог (овдје противника предлагача) огласити мјесно ненадлежним ако је приговор поднијет најдоцније у одговору на тужбу (овдје, у одговору на приједлог). Противник предлагача је у одговору на приједлог истакла приговор мјесне ненадлежности наводећи, да је држављанин РХ са пребивалиштем у З. од 1992. године, да у БиХ не живи више од 30 година, као и да малољетно дијете Н.А. нема држављанство, а ни пребивалиште у БиХ, којим приговором се првостепени суд није бавио, а исти приговор противник предлагача истиче и у одговору на жалбу предлагача.

Мјесна надлежност суда у поступку признања стране судске одлуке, одређује се према правилима о надлежност суда и других органа Републике Српске у стварима с међународним елементом (чланови 44. до 68. ЗРСЗ, у вези са чланом 458. ЗПП и са чланаом 2. став 2. ЗВП).

Према правилима о надлежности суда у Републици Српској за признање стране судске одлуке прописаним ЗРСЗ, надлежност суда Републике Српске постоји ако тужени (овдје противник предлагача) има пребивалиште, односно боравиште у Републици Српској (члан 46. став 1. и став 2. ЗРСЗ). Надлежност суда Републике Српске о споровима о чувању, подизању и васпитању дјете, о каквој се одлучи, чије се признање у овом поступку тражи, овдје ради, постоји и кад тужени нема пребивалиште у Републици Српској, ако су оба родитеља држављани Републике Српске (члан 66. став 1. ЗРСЗ), а ако су тужени и дијете држављани Републике Српске и ако обоје имају пребивалиште у истој, надлежност суда Републике Српске је искључива.

С обзиром на напријед наведене законске одредбе, а имајући у виду да пребивалиште односно боравиште противника предлагача, није у Републици Српској и да нису испуњени ни услови из одредбе члана 66. став 1. и став 2. истог закона (а ни предлагач у жалби не тврди другачије), основан је приговор противника предлагача о мјесној ненадлежности поступајућег првостепеног суда по предметном приједлогу, слиједом чега се овај суд жалбеним наводима предлагача није бавио.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 224. тачка 4. ЗПП, у вези са одредбом члана 236. истог закона и одредбом члана 2. став 2. ЗВП, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Како предлагач није успио у првостепеном поступку, јер побијаним рјешењем његов приједлог није усвојен, иако је по његовој жалби првостепено рјешење укинато, одлуком овога суда није повријеђена одредба члана 230. ЗПП.

Слиједом наведеног одбијен захтјев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка (члан 397. став 1. ЗПП), а с обзиром да је усвајањем наведеног приговора противника предлагача побијано рјешење укинато, противник предлагача за накнаду трошкова састава одговора на жалбу у износу од 300,00 КМ (члана 397. став 1. ЗПП, у вези са Тарифним бројем 3. Тарифе о наградама и накнади за рад адвоката „Службени гласник Републике Српске“, број 69/05), којим је накнада у наведеном износу одређена за заступање „у свим другим овим Тарифним бројем неименованим поступцима“ и у вези са чланом 2. став 2. ЗВП, док је захтјев преко овог износа одбијен као неоснован.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић